

Long Biên hay cây cầu của mọi giấc mơ Hay những giấc mơ của một cây cầu Hay Cây cầu lớn đơn côi

Đẹp tuyệt, bong tróc, nhưng rục rờ sức sống.
Cùng những cục nhọc hay chán chường của người dân sống trên
những bển bờ đau khổ và ướt mềm lộ ra khi mùa khô đến.

Biết bao người đã qua,
Bao sự việc diễn ra,
Bao người đã chạy qua cây cầu,
Cây cầu đã chứng kiến biết bao màn đêm nhẹ nhàng buông xuống
Và ánh sáng bùng lên khắp nơi khi ban mai chiếu sáng cây cầu
Doumer trở thủng.

Cây cầu sắt hoen ngũ sắc, gậm nhấm bởi thời gian trong những ngày
mưa dầm dã,
Sạch sẽ vì những cơn gió lúc nhớn như lúc ào ạt trên dòng nước sông
Hồng.
Chúng trườn theo những mắt lưới của những cây sắt đỏ hung.
Vậy khi bom tàn phá thì cây cầu có những màu gì?
Bầu trời đã tràn ngập những bóng sáng gì?
Những tiếng âm ì gì vẫn còn dư âm trong sâu thẳm cây cầu?
Những tiếng kêu và giọng cười nào còn chan chứa nơi đây?

Màu của ngày, màu của đêm, màu của nước mắt, sự dị hiện của khí
trời.

Tập nập qua lại,
Hao mòn tháng ngày,
Mục tiêu để nhìn ngắm,
để mơ mộng và để tuyệt vọng và để vui cười
ngập tràn những tội tàn
của những vết rạn nứt vết hàn gấn dưới sương mù và những ánh sao,
trong giá lạnh của mùa đông
hay dưới nắng chói chang.

Màu của ngày, màu của nước mắt, sự dịu hiền của khí trời.
Mọi người có dạo chơi trên cầu?
Nói đôi nhau hay chỉ đi qua để kiếm sống
Hay chỉ dừng lại chụp ảnh?
Để sờ mó hay cười nhạo?
Đường một chiều, với tàu hỏa xanh hay đỏ và xám

Dòng sông nâu hoặc hồng những gian truân
Thuyền dập dềnh trên sóng nước
Những tiếng động của mọi mùa, cái khắc nghiệt của tháng
Giêng
Cái nóng bức của tháng Bảy
Sự ngọt dịu của đồng ngô tháng Mười
Của đất đai được cày xới

Màu của ngày, màu của nước mắt, sự dịu hiền của khí trời.

Đó đây
Tượng trưng của Lịch sử, Cây cầu đứng đó tan vỡ vì hao mòn
Sậm đen vì sợ hãi bùng ra dưới ánh nắng xuyên thấu hay tan
dần

Ngày cũng như đêm vẫn cứ trôi, đang trôi và sẽ mãi trôi qua
những chiếc xe đạp chất đầy giấy, bìa, cá, violon hay hoa quả
Giấy cũ chất đầy, bản thủ hay còn tươi mới
vật dụng đủ loại nhôm hay muôn màu
Ngày cũng như đêm vẫn cứ trôi, đang trôi và sẽ mãi trôi qua
những chiếc xe máy chở cả một gia đình đôi khi chở cả thức
ăn
Những bức tường đầy củ cải, hộp thiếc lượn sóng, chăn màn
hay rổ rá chất đống trên những mái nhà tôn... đang còn tồn tại
Những mẫu sắt, những mảng tường thủng lỗ, đinh Boulon, đai
ốc...
Cây cầu

kiến trúc kiểu ngũ điêm

Khoan sắt

Như chân côn trùng vĩ đại ăn sâu vào lòng đất hay vào dòng nước đỏ ban đêm, sự neo chặt khác thường, chất đầy lịch sử và cả tương lai

Dominique de Miscault ngày 24 tháng 2 năm 2009